

1889.

Tizennyolcadik évfolyam.

TORONTÁL.

51-ik szám.

Vasárnap, december 22-én.

Vegyestartalmu hetilap. — A megye közlönye.

Megjelen minden vasárnapon. Előfizetési ára: Egész évre 6 frt. fél évre 3 frt. negyed évre 1 frt 50 kr. Hivatalos hirdetések: A nm. m. kir. helyigminiszterium határozata értelmében...

A restauráció.

Torontálvármegye törvényhatósági bizottsága a hó 16-án tartotta meg az általános tisztújítást, a megyebizottsági tagok rendkívül nagy érdeklődése mellett. A vármegyeház fényes tanácsterme egészen megtelt választókkal, sőt még a folyósókra is szorultak ki.

a törvény által reá ruházott jogánál fogva ügyésznek kinevezte Babits József urat, jegyzőnek pedig Trifunac Mladen urat, kik helyeiket azonnal el is foglalták. Mindenekelőtt a különböző bizottságok tagjainak megválasztására küldött ki főispán ur Ó méltósága szavazatszedő bizottságokat. Ezután a kandidáló bizottság alkettatott meg, mely bizottság a következő tagokból állott. Nikolics Feodor báró, Csekonics Endre gróf, Nákó Kálmán gróf, Csávossy Ignác, Kovács Ágoston és Várady Mihály.

(Zsombolya), Delimanics Lajos dr. (Csene), Hertelendy Imre (Párdány), Lebanoovics István (Módos), Botka Béla (Bánlak), Hegedüs Miklós (Antalfalva), Radoszavlyevits Dragutin (Pancsova), Popovits György (Alibunár). Szolgabirakká megválasztottak: Tullics György, Halász István, Grób Béla, Augustin Miklós, Chemez János, Lestyánszky János, Foris József, Rónay József, Kovács Gusztáv, Kálmán Imre, Uzbasic Gaspár, Veinrich Vilmos, Steinbach Antal, Szávics Pál, Lovieser Imre, Szávics Gerő, Petrovics Sándor. I. aljegyzővé Rigó István, II. aljegyzővé Papp Géza dr., III. aljegyzővé Tarnay Ferencz, IV. aljegyzővé Szilágyi Albert, V. aljegyzővé Feilitzsch Berthold báró; árvaszéki ülnökké: Virányi József, Grandjean Ede, Nikolics Szilád, Balogh Károly, Kajtár Jenő, Riesz Jakab dr.; megyei pénztárnokká: Kollarich Mihály dr.; árvaszéki pénztárnokká: Rácz Jakab; főpénztári ellenőrré: Lászlóffy Simon; árvapénztári ellenőrré: Kovács László.

- 15. Pulay Román, Török-Becse
16. Talapkovics Vazul, N-Becserek
17. Gf. Karácsonyi Aladár, Beodra
18. Gyertyánffy László, Gyér
19. Zsiros József, Módos
20. Csávossy Ignác, Csávos
21. Dr. Szabó Ferencz, Német-Ellemér
22. Urbán Iván, Török-Becse
23. Dr. Ebner Alajos, Nagy-Kikinda
24. Pap Simon, Német-Ellemér
25. Trifunac Mladen, Nagy-Kikinda
26. Telesky Kristóf, Nagy-Kikinda
27. Vinczevidy Izsó, Nagy-Kikinda
28. Dús Sándor, Nagy-Kikinda
29. Hettyey Kálmán, Zsombolya
30. Eremitás Pál, Nagy-Kikinda
31. Tallián Jenő, Török-Kanizsa
32. Frankl Vilmos, Török-Kanizsa
33. Istvánffy István, Török-Becse
34. Dr. Szentkláray Jenő, T-Becse
35. Br. Gerliczy Ferencz, Deszk
36. Gyertyánffy János, Gyér
37. Br. Nikolics Feodor, Rúdna
38. Br. Duka Péter, Istvánvölgy
39. Gf. Karácsonyi Jenő, Bánlak
40. Gf. Nákó Kálmán, N-Szt-Miklós
41. Rónay Alajos, Kis-Zombor
42. Rónay Ernő, Kis-Zombor
43. Br. Liptay Frigyes, Lovrin
44. Vogl István, N-Komlós
45. Gf. Csekonits Endre, Zsombolya
46. Viszkidensis Gusztáv, Zsombolya
47. Réczezy Gyula, Nagy-Becserek
48. Csávossy Gyula, Bobda
49. Rösér Ádám, Gyertyámos
50. Kohner Henrik, Valkány
51. Rónay László, Kis-Zombor
52. Pauliny Sámuel, Antalfalva
53. Ifj. Dániel Pál, Ó-Lécz
54. Dániel József, Ó-Lécz
55. Jenovay Imre, Szerb-Ittebe
56. Sigmund József, R-Ujfalú
57. Krsztics János, Nagy-Becserek
58. Smettov Richard, Gyütlésvás
59. Deutsch Lajos, Nagy-Becserek
60. Schreyer Győző, Nagy-Szt-Miklós
61. Cherier Jakab, Nagy-Szt-Miklós
62. Vioral József, Lovrin
63. Babics József, Zsombolya
64. Szöllőssy Lajos, Billéd
65. Schnur Lipót, Zsombolya
66. Waltner Mihály, Billéd
67. Uzbasic Frigyes, H-Kécsa

TÁRCZA.

Restauráció után.

(Az eleje karcolat, a közepe kritika s a befejezése tánc.) Egy kalap alá rendezte: K p. Kovács László. Ennek is vége van. T. i. a rostálásnak. Csak a tiszta buza hullott át (egy-két szem kivételével) és a galambok onnan a magas karzatról néztek az utolsó „megyei rosta“ zakatoló működését.

Hát én nem állítom, hogy ez összefügg a restaurációval. — De a megye is sokszor „cifra kabátban“ járt (a miben nem volt ember) Az akkor volt! A dudva hatalmasabb is, erősebb is mint a buzakalász, és ugy belékapaszkodik mindenbe, hogy csak alig lehet kiirtani. Olyan a vetésben, mint a nagyhangon kiabáló ember a társaságban, magára vonja a figyelmet, de mikor szétmorzsoljuk, akkor látjuk, hogy nem volt benne semmi! Hát én nem állítom, hogy ez is összefügg a restaurációval. De a megye „vetésében“ is sokszor virult a dudva. Az akkor volt! Ejjnye, — töröm rajta a fejem, de nem jut már az eszembe, hogy — mikor? Este műkedvelői előadásra csábított a piros színlap, melyen gyönyörű betűkkel volt kiírva: „Tegyünk nemzetünket nagygyá! Nyissunk ajtót a műveltségnek a legszegényebb kunyhóban is. Erre álkulesul szolgál az „Iskolagyermekbarát“ című egyeslet stb. A nemes cél sűrű tömegben csábította az „iskolagyermekbarát“ közönséget. Oly sok nyomorult gyermek fázik, a kiket ruháznunk kell, a kik éheznek s etetnünk kell! Mennyivel könnyebb a gazdagok gyermekeinek, meleg ruhában, a jó táplálkozástól piros pozsgás orczával jönnek iskolába, nincs is egyéb gondjuk, minthogy tanuljanak, a szegény rongyaiban vaczog s alig

eszik mást, mint kenyeret és enyomorusága közepette hogyan legyen felfogása könnyű és hogyan legyen üde, mint a többi kis virágok? E nemes cél vezette a dínszt Emilia kisasszonyt, midőn az ő elhagyott gyermekeiről gondoskodni kívánt. És az ő, valamint a többi közreműködő fáradságaiért a legigazibb jutalom az a halás mosoly, melyet a segélyezett gyermekek arca sugároz reájuk. Mi felnőttek gyarlók vagyunk. Mindenütt a vizsátat keressük. Különösen e sorok kedves írója valóságos tiszteletbeli satyr. Én például azt kérdeem: hogyan akarja a kisasszony a paraszt bebék ruházata által nemzetét nagygyá tenni? Hogyan akar a műveltségnek az „utolsó“ kunyhóban is ajtót nyitni egy műkedvelői előadással, különösen akkor, midőn annak műsorában német orfeumi kuplék is szerepelnek? Ez bizonyára nagyon rossz álkules volt s a közönség egy-két vén „roué“ és a galleria kivételével némi nyugtalansággal fogadta. A műsor első száma „a tudomány és művészet győzelme“ című előkép hatásos összeállítású Wiltschgó Rezsó ur jó ízlésére vall. A győzelem gyönyörű alakja Mazur Vidorka k. a. volt s a tudomány és művészet a Lászlóffy nővérekben találtak méltó személyesítőket. Az őket körülvevő angyalkak arról győztek meg bennünket, hogy a gymnasiumból kikerülő „jövő nemzedéke“ szebbnél szebb

ideálokot fog maholnap találkozni, akikhez zöngeményeiket írják (de sajnos, a mi szerencsétlen lapunkhoz fogják beküldeni). A földi manók is a legaranyosabb mosolylyal léptek először színpadra, hogy az ő szegény sorsu iskolatársaik segélyezésében ők is közreműködjenek. A második szám Baaden Károly, dr. Brájer Lajos, Wegling István és Mangold Herman urak izléssel előadott férfi magánégyeséből állott. „Mikadói meglepetések“ című Zsiros Imre ur adott elő két kuplét, a melyek egy farsangi estélyen pompásan megállták volna helyüket. Mangold Herman ur magándala kellemes élvezetet nyújtott, de a szindarabot váró közönséget a hosszú dal kissé türelmetlenül tette. Annál kevésbé volt tehát szükség a programon kívüli czimbalom-solora. Virág Máttyás kitűnő játéka azonban kibekített. Végül „A makranczos leány“ került színpadra ismeretlen szerzőtől. Régi darab, melyben a szereplők félmúlt és régmúltban beszélnek, a szerepek is ehhez képest kopottak, szimtelenek. A választás tehát nem volt előnyös s annál nehezebb munkát adott derek műkedvelőinknek. Zsiros Mihályné urnő, kit eddigi fellépteit is már kitűnően ismer a közönség s ép ez okból mintegy „igazi“ színésznőt kritizál, mint Eugenia még makranczosabb is lehetett volna, ebben azonban főképp a következőden szerep a

ről ezen... határozata... gosltság... korlátolt... járó ital... berbeadás... 10 óraker... 1890. évre... pedig fel... adatni fog... a köz... eez. 5-én... initz... biró... kéknél, me... arent-é bor... folytan... őből készít... állított, de... rancia Cog... mivel ezek... és szállítást... Bécshon... alkoholt... elvezetti... gégyárt... telti tanár... ár. Stiller... an. tanár... Schnitzler... ő tanára... 207-6.5... sonnal... en a... gos... 26.9... lett... arjegy... szoro... mor... bulás... doboz... n. Tuch... em... en jó... szive... va és... an... véd... nemű... relem... h-ir... eres... Tuch... detik... nagy... riség... el... ban... knál.

68. Andrassy Mihály, Nagy-Becskerek
 69. Damaszkin Arsen, Istvánvölgy
 70. Dr. Grandjean József, N.-Becskerek
 71. Bayer Alajos, N.-Kikinda
 72. Bujkovszky Gusztáv, Lajosfalva
 73. Linder Ede, Antalfalva
 74. Bogdán Zsivko, Nagy-Kikinda
 75. Pap Géza, Nagy-Becskerek
 76. Jahrausz András, Franczföld
 77. Wiener Emil, Sándorf
 78. Kisfaludy Péter, Gyertyámos
 79. Jorgovics József, Vojlovitz
 80. Mészáros Károly, Billéd
 81. Mattiasics Ferencz, N.-Szt-Miklós
 82. Dr. Kiss János, Nagy-Becskerek
 83. Schwarcz Mihály, Nagy-Becskerek
 84. Manojlovics Miklós, N.-Becskerek
 85. Dr. Demkó Pál, N.-Becskerek
 86. Hadfy Döme, N.-Becskerek
 87. Grosz György, Ujpécs
 88. Mihálovich Miksa, Nagy-Becskerek
 89. Piukovits János, Nagy-Becskerek
 90. Kupuszarovics Miklós, N.-Becskerek
 91. Bielek Vilmos, Nagy-Becskerek
 92. Id. Vécsey István, N.-Becskerek
 93. Vattay Miklós, Nagy-Becskerek
 94. Dr. Stassik Ferencz, N.-Becskerek
 95. Id. Steinbach Antal, N.-Becskerek
 96. Kovách Ágoston, Nagy-Becskerek
 97. Dr. Klein Mór, Nagy-Becskerek
 98. Mencer Lipót, Nagy-Becskerek
 99. Szathmáry Kálmán, N.-Becskerek
 100. Steinitzer Géza, Nagy-Becskerek
 101. Francz J. L., Nagy-Becskerek
 102. Ifj. Vécsey István, N.-Becskerek
 103. Baaden Károly, N.-Becskerek
 104. Rónay János, Kis-Zombor
 105. Weisz Izidor, Nagy-Becskerek
 106. Eisenstädter Ignác, N.-Becskerek
 107. Poroszkay Béla, N.-Becskerek
 108. Dániel László, N.-Becskerek
 109. Farkas János, N.-Becskerek
 110. Dr. Plechl Szilárd, N.-Becskerek
 111. Kollarits Mihály, N.-Becskerek
 112. Hám Ignác, Nagy-Becskerek
 113. Dr. Orsó Mátyás, N.-Becskerek
 114. Schäffer Antal, N.-Becskerek
 115. Panits Lyubomir, N.-Becskerek
 116. Rósa Ignác, Nagy-Becskerek
 117. Rózsa Ferencz, N.-Becskerek
 118. Fuchs Sebő, Nagy-Becskerek
 119. Belicska Béni, N.-Becskerek
 120. Hajdu Gyula, N.-Kikinda

Statisztikai bizottság:

1. Mihálovich Miksa, Nagy-Becskerek
 2. Napholez Ágoston, Nagy-Becskerek
 3. Stoits Sándor, Nagy-Becskerek
 4. Nyári Ferencz, Nagy-Becskerek
 5. Dr. Stassik Ferencz, N.-Becskerek
 6. Kellner Ferencz, Nagy-Becskerek
 7. Eisenstädter Ignác, Nagy-Becskerek
 8. Dr. Klein Mór, Nagy-Becskerek
 9. Rósa Ignác, Nagy-Becskerek
 10. Dániel Ernő, Budapest
 11. Kupuszarovics Miklós, N.-Becskerek
 12. Panits Lyubomir, Nagy-Becskerek
 13. Dr. Kiss János, Nagy-Becskerek
 14. Schäffer Antal, Nagy-Becskerek
 15. Hadfy Döme, Nagy-Becskerek
 16. Rappensberger Vilms., N.-Becskerek
 17. Talapkovits Vazul, Nagy-Becskerek

hibás. Zsiros Lajos ur, mint Buray Kálmán, az ő atyja, a lágy szívű öreg szerepében szépen alakított, Zsiros Imre ur, mint Háborny Jenő, szintelen szerepében arról győzött meg, hogy nagyon csinos fiu, akibe a legmakrancosabb leányzók is belé-szerethetnek, Szegfű Jancsi, az ő inasa Szilágyi Berezi urban talált józsi alakítót, a ki halás szerepét teljesen kiaknázta. — Lászlóffy Emma és Dienstl Emilia urnők kisebb szerepekben szép igyekezettel iparkodtak a régi darab megmentéséhez hozzájárulni, a mi az összes szereplők buzgólkodása és Beöthy Imre ur ügyes rendezésével sikerült is.

Hát a táncestély?

Ez is jótékony volt. Segélyeztek és segélyzőkre egyaránt.

A városi kaszinó csinosan renovált termében előkelő társaság gyűlt össze a szinelőadás után 10 órakor, mely időtől fogva reggeli 5-ig a tánc fáradhatlan jókedvvel folyt.

Eltelkintve attól, hogy a bál két legszebb asszonya „elbukott“ (a többi jelenlévő menyecske is mind „legszebb“ volt, nekem az a jó tulajdonságom van, hogy a nőekkel szemben mindig a legfelső fokot használom), még egyéb „malheur“-ök is történtek. E sorok legkedvesebb íróját „vasúti szerencsétlenség“ érte, mikor a négyes hatodik figurájában a legbájosabb és leghüségesebb

18. Dr. Szentkláray Jenő, T.-Becse
 19. Réczey Gyula, Nagy-Becskerek

Közegészségi bizottság:

1. Bielek Vilmos, Nagy-Becskerek
 2. Virányi József, Nagy-Becskerek
 3. Baaden Károly, Nagy-Becskerek
 4. Dr. Klein Mór, Nagy-Becskerek
 5. Krsztics János, Nagy-Becskerek
 6. Eisenstädter Ignác, N.-Becskerek
 7. Rósa Ignác, Nagy-Becskerek
 8. Várady Mihály, Nagy-Becskerek
 9. Steinbach Antal, Nagy-Becskerek
 10. Dr. Linyácsky Pál, N.-Becskerek
 11. Kellner József, N.-Becskerek
 12. Mencer Lipót, N.-Becskerek
 13. Szathmáry Kálmán, N.-Becskerek
 14. Pap Simon, Ellemér
 15. Kreminger György, Ellemér
 16. Dr. Pap Géza, Nagy-Becskerek
 17. Dr. Kovalszky Ferencz, Ellemér
 18. Schiller Lipót, Bega-Szt-György
 19. Dr. Putz Jakab, Bega-Szt-György
 20. Dr. Nónay Pál, Nagy-Becskerek
 21. Putits István, Szerb-Aradác
 22. Bujkovszky Gusztáv, Lajosfalva
 23. Jankovits Sándor, Bassahid
 24. Mihálovits Miksa, Nagy-Becskerek

Tenyészállatok megvizsgálására alkottott másodfoku bíráló küldöttség:

Elnök:

1. Urbán Iván, Török-Becse

Tagok:

1. Dániel József, Ó Léc
 2. Báró Liptay Frigyes, Lovrin

N.-becskereki gymnasiális bizottság:

1. Steinitzer Géza, Nagy-Becskerek
 2. Steinbach Antal, Nagy-Becskerek
 3. Hadfy Döme, Nagy-Becskerek
 4. Réczey Gyula, Nagy-Becskerek
 5. Pap Simon, Ellemér
 6. Dr. Orsó Mátyás, Nagy-Becskerek
 7. Dr. Stassik Ferencz, N.-Becskerek

Póttagok:

1. Mihálovits Miksa, Nagy-Becskerek
 2. Dr. Tószögi Aladár, Török-Becse

Tiszti nyugdíjintézet választmány:

1. Kovách Ágoston, Nagy-Becskerek
 2. Dr. Orsó Mátyás, Nagy-Becskerek

Közigazgatási bizottság:

1. Vécsey István id., Nagy-Becskerek
 2. Dr. Schwarz Mihály, N.-Becskerek
 3. Gyertyánffy János, Gyér
 4. Pap Simon, Ellemér
 5. Karácsonyi László, Beodra

Igazoló választmány:

1. Bielek Vilmos, Nagy-Becskerek
 2. Steinitzer Géza, Nagy-Becskerek
 3. Manojlovits Miklós, Nagy-Becskerek
 4. Eisenstädter Ignác, N.-Becskerek
 5. Dr. Kiss János, Nagy-Becskerek

N. Kikindai gymnasiális bizottság:

1. Bogdan Zsivko, Nagy-Kikinda
 2. Telecsky Kristof, Nagy-Kikinda
 3. Vinczevidy Izsó, Nagy-Kikinda
 4. Trifunác Mladen, Nagy-Kikinda
 5. Kikinday Ferencz, Nagy-Kikinda
 6. Dániel Béla, Nagy-Kikinda

7. Dus Sándor, Bassahid
 8. Steinbach Antal, Nagy-Becskerek
 9. Pap Simon, Ellemér
 10. Rappensberger Vilms., N.-Becskerek
 11. Babits József, Zsombolya
 12. Dániel László, Nagy-Becskerek
 13. Hadfy Döme, Nagy-Becskerek
 14. Bibits Döme, Mellencze

Központi választmány:

1. Papp Simon, N.-Ellemér
 2. Br. Gerliczy Ferencz, Deszk
 3. Dr. Ebner Alajos, N.-Kikinda
 4. Istvánffy István, Török-Becse
 5. Schiller Lipót, Bega-Szt. György
 6. Gr. Karácsonyi Aladár, Beodra
 7. Sigmund József, B.-Ujfalú
 8. Bielek Vilmos, Nagy-Becskerek
 9. Tyurcsits Péter, Tomasevác
 10. Gr. Csekonits Endre, Zsombolya
 11. Bujkovszky Gusztáv, Lajosfalva
 12. Csávossy Ignác, Csávos
 13. Jorgovits József, Vojlovicz
 14. Gyertyánffy László, Gyér
 15. Gyertyánffy János, Gyér
 16. Rigó István, Nagy-Becskerek
 17. Csávossy Gyula, Bobda
 18. Stassik János, Párdány
 19. Fuchs Sebő, Nagy-Becskerek
 20. Babics József, Zsombolya
 21. Hadfy Döme, Nagy-Becskerek
 22. Dr. Kiss János, Nagy-Becskerek
 23. Szathmáry Kálmán, N.-Becskerek
 24. Kovách Ágoston, N.-Becskerek
 25. Mihálovich Miksa, Nagy-Becskerek
 26. Manojlovits Miklós, N.-Becskerek
 27. Poroszkay Béla, Nagy-Becskerek
 28. Vécsey István, Nagy-Becskerek
 29. Suciú János, B.-Kömlös
 30. Heim Kristof, Mokrin
 31. Szöllösy Lajos, Billéd
 32. Friedrich Jakab, Perjámos
 33. Dr. Kuhn Lajos, N.-Szent-Miklós
 34. Dániel László, Nagy-Becskerek
 35. Rónay Ernő, Kis-Zombor
 36. Tallián Jenő, T.-Kanizsa
 37. Rözer Ádám, Gyertyámos
 38. Belicska Béni, Nagy-Becskerek
 39. Steinitzer Géza, Nagy-Becskerek
 40. Eremits Pál, Nagy-Kikinda

Bíráló választmány:

1. Kovách Ágoston, Nagy-Becskerek
 2. Hadfy Döme, Nagy-Becskerek
 3. Schwarz Mihály, Nagy-Becskerek
 4. Panits Lyubomir, Nagy-Becskerek
 5. Steinbach Antal, Nagy-Becskerek

A szavazások eredményének kihirdetése után főispán ur ő Méltósága az ülést d. u. 5 ig feltüglesztette, a mikor tárgyalatott a nemeslelkű gróf Csekonits Endre azon indítványa, hogy a választásnál kimaradt tisztviselők, ha 20 év óta szolgálják a megyét feltétlenül, egész a többiek pedig méltányos nyugdíjban részesüljenek. A nemes gróf ezen indítványa névszerinti szavazással egyhangulag elfogadtatott.

Községi Jegyzők Bálja!

Torontálvármegye községi jegyzőköre f. hó 16-án számos tag által látogatott értekezleten elhatározta, hogy a saját „nyugdíj alapja“ növelése és gyarapítása czéljából a megye székhelyén vagyis Nagy-Becskereken 1890. évi január hó 11-én a casinó díszes termeiben „zárkörű bált“ fog rendezni.

Többször beigazolta már megyénk községi jegyzőköre, hogy fontos hivatásuk teljes tudatában feltudnak emelkedni azon magas színvonalra, melyen az ország legtekintélyesebb, legfontosabb testületének kell hogy álljon. — Beigazolták, hogy nem csak száraz munkások, a közigazgatás közönséges napszámói, hanem igen is van érzékük, van szellemi képességük minden nemesért és jóért lelkesülni, s azt nagymérvű befolyással támogatni.

S ime áldásos működésükre feltették a koronát akkor, midőn elagott kartársai, ezek özvegyeik és árváik létét, megélhetését, biztosítani törekuszenek, a sors ádáz csapásait iparkodnak nekik enyhíteni.

Ily nemes czéllal, ily áldásos jótéteménnyel szemben valóban joggal számíthatnak s bizton el is várhatják a nagy közönség áldozatkésztségét a maguk részére; hisz épen az ország jegyzői azok, kik minden alkalommal és minden oldalról sőt a legmagasabbakról is számtalan esetben felhivatnak a közügy, a közjó, a jótétemény hathatós támogatására; s vajlon tudna-e valaki egy oly jegyzőt megjelölni, ki erkölcsi közreműködését, anyagi támogatását valaha is megtagadta volna?

Ilyen jegyző nincs. — Sokkal hazafiasabb szellem lengi őket át, sokkal nemesb szívűek, mintsem visszavonulnának. S ki ne támogatná most azokat, kik ily erényekkel bírnak.

Azon erős meggyőződésben, hogy e szép nagy megye intelligenciája feltudja fogni a jegyzők fontos hivatását, s őket kelleőn méltatja, teljes reménnyel s feltétlenül bizalommal fordulnak Torontálmegye főurái, képviselői, tisztársai, s az egész megye nemesszívű közönségéhez esdve segélyért a közügyek közt megöszült kartársaikért, a vagyon-talanul visszamaradt özvegyek és árva csecsemők részére.

Van e szív, ki ily magasztos czéllal szemben ridegen elzárkózzék! Nem hisszük!

Maga a bál ugy fényességre, mint kellemes szórakozásra a legkecsesettség; a rendezőség élén elnök Schiller Lipót áll, a bizottságban pedig következő jegyzők vesznek saját ajánkozásuk folytán részt: Sucusi János, Wachtel Leo, Nack Lajos, Forster Imre, Telléry József, Markovits N., Albel Károly, Horváth Károly, Lászlóffy János, Meggyessy Caesár, Napholez, Göszl, Hollstein, Jovánovits György, Zsivkovits, Sepsey István, Gergelyi László és Dazsu; ezek közül néhányan bevalasztattak; ugy-szintén a rendező bizottságba való részvételtre felkértettek s közreműködésüket megígérték: báró Feilitzsch Berthold, dr. Brájjer Lajos, dr. Perisics Zoltán, dr. Papp Géza, Keresztes Aladár, Szilágyi Albert, és Hofbauer Árpád urak Nagy-Becskerekéről.

A rendező bizottság azonban számát örömmel egészíti ki s szaporítja az önkényt jelentkezőkkel; de azért már most megtett minden szükséges intézkedést az eredmény teljes sikere érdekében, melyhez döntő befolyással és nagy horderővel fog hozzájárulni az, hogy a bizottság egy küldöttséget választott, mely zombori Rónay Jenőné Alispánné ő Nagyságához a jegyzők nevében azon kérelemmel fog járulni, hogy a bálanyai tisztet kegyesen elfogadni méltóztatna. — Ösmerve Alispánné ő Nagyságának nemesen érző szívét, reméljük, miként a kérelmet kegyesen fogadja és azt teljesíti.

Különösen hangsúlyozta a bizottság, hogy a mélyen tisztelt hölgykoszoru minél egyszerűbben méltóztatna megjelenni, hisz a czél a jótékonytámasztást támogatni, s ott a fényűzés teljes joggal nélkülözhető.

Viszont ezen kérelmért ígerte a bizottság, hogy jó kedv, kedélyes mulatság s másnapig tartó táncban nem lesz hiány, valamint arról is gondoskodnak, hogy mindenki — bár nem luxuriózus — emléket vigyen magával.

A vármegye lelkes hölgyei különös kegyeibe ajánljuk szent ügyünket, hisz ők is anyák, s a ki egyszer anyja, az segít oly árva csecsemőn is, mely nem a sajátja.

Mutassa meg ez alkalommal Torontálvármegye bőkezű közönsége, hogy az érdemet elősmeri, a nemes czélt támogatja; melynek javára eddigelé s az utóbbi 10 év alatt ily úton még nem vétetett igénybe ösmert áldozatközössége; s az erkölcsi sikert tömeges látogatással, az anyagit pedig bőkezűségével biztosítandja.

A rendező bizottság pénztárnokává Dr. Brájjer Lajos ur választott, hová az adományok küldetni kéretnek, a családjegy 3 frt — és személyjegy 1 frtban állapítván meg, kegyes felülírtetések valamennyi megyei hírlapban köszönettel nyugtázva lesznek; s habár 3000 drb meghívó küldetett szét, elnézés folytán netán kimaradt igénytártók olyant Schiller Lipót elnök ur utján nyerhetnek. H.

IRODALMI CSARNOK.

Kis hija, hogy kritikák nem lettem.

Irta Mikszáth Kálmán.

A jó Isten tudja, mire van nekem tehetőségem. Annyi bizonyos, hogy ez a czim furcsának látszik az olvasó előtt: „Kis hija, hogy kritikák nem lettem.“ Mintha a zerge mondaná magáról: „Majdnem jáger lett belőlem.“

De olyan az élet, ezer furcsaság szövi át. S kivált az újságíró, mint háborus időben a katona, egy egész évre való élményen esik keresztül mindennap.

Vagy kilencz éve lehet, hogy a „Pesti Hírlap“-ba dolgozom. Ah, hogy tovaröppent az a nap, mikor először üttem mostani asztalomhoz s a szerkesztő rám nézett hidegen,

közömbösen: „Hát önre mit bizzak? Próbálkozzék meg a hirovattal!“ Nem volt bennem valami nagy bizalma. Akkor még fiatalok voltunk én is, a lap is. Pláne a lap, egészen a gyermekéveit élte, épen akkor ment át a fogzásra, a csikó-fogai elhulltak s ujak nőttek helyette.

Kilencz év sok idő egy ember életében, de hát még egy lapában! Több mint száz kötet barnállik a polczokon, a miket mind mi irtunk össze! Istenem, mennyi tenger betű! S e tengerben mennyi esemény eltemetve...

Ha ugy délutánként néha unalomból lapozgatok bennök, hogy elétárul a mult, aranyos porral behintve. Csak kilencz esztendőről van szó s mégis mintha már a mult század elavult pergamentjei között turkálnék. Minden lapról emlékezetembe villan valami — apró diadalk, apró örömek, apró keserőségek. Aprók, de igaziak.

Most bent ülök a parlamentben (mert az ócska nagy íróasztal, a mely mellé kilencz év előtt telepedtem, oda is elvitt engem), de az országot rázkodtató politikai viharokra vissza nem tudok gondolni oly borzongva, mint a mi bárányfelhőnkre.

Ah, milyen rettenetes nap volt az, mikor a Ghyecy Kálmán halálát hoztuk szép kövér betűkkel, meleg hangu nekrológgal. Kített magáért a reporter, kivált stylaris szempontból; az egész közleménynek csak az az egy baja volt, hogy az öreg Ghyecy maga is elolvasta jó egészségben. Leverten, szemlesítve jártunk az utcákon. Maga a „gyilkos“ reporter — hetekig nem mert mutatkozni.

De bezzeg megdobban szívem a kevélységtől, ha egy-egy olyan közleményre fordítok, a hol „mi“ hoztuk az első értesítést. Sok van olyan. Tarkán mosolyog le az el-sárgult papírról. . . Ni, ni, ez meg itt egy cikk még a szegény Kakujay Gyula tollából. Ő vezette a közgazdasági rovatot. Józsvíví, becületes fiu volt, de én mindig azzal bosszantottam, hogy rossz nemzetgazda. Erről folyt az örökös disputa.

Gyenge testalkatába belekötött valami nyavalya és elvitte. Derék jó öregünk (mert „jó öreg“-nek hittuk) szépen elaludott örökre, egy tavaszi hónapnak épen az utolsó napján.

Persze, hogy én ezt is felhasználtam argumentumnak:

— Hát nem mondtam mindég, hogy nem spekulatív szellem. Ha még huszonnégy óráig buzza a betegségét, fölvehette volna a jövő havi fizetését is.

Vig atmoszféra van a redakciókban. Ott még a halált is kifigurázzák. Nem is jár az oda gyakorta. Hogy a lánglelkű költőért: Reviczky Gyuláért mégis bekapogtatott az idén, talán az az oka, mert ő maga váltig hívogatta a verseiben. Nem jó a halálnak udvarolni.

Az őskorban, t. i. a legrégebb évfolyamokban furcsa dolgokat látna a mai olvasó. Képeket.

Képeket e hatalmas lapban, mely ma az egész országot előzönlí s a legkiválóbb intelligencia szükségleteit elégíti ki. Hja, fiatal korában Deák Ferencz is verebeket fogdosott. . .

Ugy van, képekként jelentünk meg, minden héten kettő jött s ezeknek az én barátom Pulszky Károly volt a mesterük. Ő válogatta ki s irta hozzájuk a szöveget.

Egyszer a Hogarth választási képei jelentek meg. Egy egész ciklus; eleven mozgalmas csoportok, tömérdek alakkal. Pulszky Károlynak egy délután el kellett sürgősen mennie a redakcióból, rám bízta a Hogarth képet.

— Ird meg, kérlek, helyettem.

— Nem értek én fiam a képekhez, a mikben te olyan nagy szakértő vagy.

— Ejh, irtj, amit akarsz. Néhány sort. Valami se hideget, se meleget. A szövegnek meg kell lennie.

Szétosaptam a begömbölyített kartont a fél kezemmel s amit laikus szemekkel egy pillanatra láthattam a képen, leirtam ilyen formán: „Választók jönnek a falvakból, a kiket az uton elfognak a kortések s viszik a kocsmákba, a hol különböző pártok tanyái vannak. Az „Oroslány“ kocsmá kapujánál a szobalány áll s olvassa a napi, vagy talán inkább az éjjeli bevételeit. A háttérben az elmaradhatatlan katonaudvarló kacsingat rá s nyújtja feléje a kezét stb.“

Reggelre így jelent meg a képszöveg. Bezzeg nagy haraggal csörtetett fel Pulszky Károly.

— Hol jártál iskolába? — kérdé zordonan, szemrehányón.

— Rima-Szombatban Selmecezbányán. De mért kérdezed?

— Nem a Brockhaus Lexicon számára, ne félj. Csak azt akartam megtudni, hogy hol nevelik olyan rosszul a fiatalokat.

— Mi bajod? Nem értelek.

— Kompromittáltál, szerencsétlen! Bolondokat irtál a képről.

— Hiszen mondtam, kérlek, hogy nem értek hozzá.

— De ki hitte volna a tudáshiány ilyen rettenetes mértékét! Botrány! A közönség nekem fogja tulajdonítani az egész sületlenséget, mert névtelenül jelent meg s a többieket én irtam.

— Bele nem halsz te abba!

Mind nagyobb-nagyobb dühbe jött az én tisztelt barátom, csapkodott a kéziratokkal és hadonászott a kezeivel.

— Nem szobalány az, te balek, hanem Anglia alakja, ki a pénzt olvassa, a mibe a választások kerülnek. De neked persze fogalmad sincs az allegóriákról. Nem baka az, (Oh mingyárt megpukkadok mérgemben), nem katona az, hanem a római pápa a tiarával fején, a ki Anglia felé nyújtja kezét.

Nemsokára feljött az öreg Pulszky Ferencz is, akinek elpanaszolták a nagy lapsust. Az öreg ur közömbösen mondá:

— Tanulatlan mester kész hóhér. Minek biztatók rá a dolgok, hogy kell nektek.

Ezulatt apródonként az én vérem is fel-forrt s inkább kötekedési szándékából odakialtottam:

— De hátha ugy van a dolog, a hogy én leirtam.

Gunyos nevetés támadt erre, Károly azonban még mérgelesebb lett s nyomban szalasztá a szolgát a muzeumba angol és német Hogarth-magyarázatokért.

Egy óra múlva jött meg Samu egy nagy nyaláb könyvvel.

— Hollá! Ide velök, ide velök!

Felütik az egyiket, mely még Hogarth életében jelent meg, elkezdik olvasni hangosan. Hát egyszer csak elfúl a Károly hangja. Mi ez itt? Meg van ez bolondulva?

Hát bizony az egykoru magyarázó is szobalánynak látta Anglia alakját és angol granátosnak a római pápa ő szentségét.

Nosza, hol a másik könyv? De a másik, harmadik és mindenik szakmunka csak azt erősítette meg, amit én leirtam.

Hallgatagon néztek egymásra a Pulszkyak. Arczomat elöntötte a „diadal“ derűje s kevélen lépkedtem a Pulszkyak felé, gonosz málicziával érintve Károly vállát és dolyfős önérettel vetve oda:

— Okos familia vagytok ti Karcsikám, — de a képekhez csak én értek.

Károlyban volt annyi szellem és taktika, hogy ő is elnevelte magát és sohasem haragudott többé e „felülkerekedésért“, a mely végre is nem erősít meg egyebet, mint azt, hogy a vak tyuk is talál néha buzaszemet. Sőt egypárszor azóta megtette velem azt a trefát, hogy mint képtár-igazgató tanácsot kért tőlem képek dolgában.

Kedves, bohókás idők voltak ezek. A redakció a győztes részére állt s erőnek erejével engem akartak küldözni a képtárlatokra műkritikusként.

A szerkesztő így szólott jóakaratu hangon:

— Végre megtaláltuk benne, hogy mire van talentuma. Az igaz, hogy sokáig kerestük.

Végre már magam is bele kezdtem nyugodni, hogy mint „piktör-öl“ futom meg újságírói pályámat, midőn megbetegedett az én tisztelt barátom Törs Kálmán, a ki kedves élénk leírásokat hozott naponként az „Országházból“. Ez volt lapunkban a sáfrány.

Egy ápon csak nekem esik Légrédy Károly:

— Tudod mit gondoltam? Bemehetnél ma a házba s megírnád Törs helyett a karcolatot.

— Furcsa ötleteid vannak. Érték is én ahhoz!

— Próbáld meg!

Addig nógatt, ösztökélt, hogy megtettem az ő kedveért, mig nem aztán apródonként ott rekedtem, hozzászóltam a karzathoz, hová most a földszintről is szeretettel nézek fel mindennap. Mert hiába, aki egyszer megkóstolta az újságírói kenyeret, édes az annak örökké.

Ami a huszárnak a szeretője, lova és mundaája együttléve, az nekünk a lap. A fészek, ahol csipogni kezdünk, ahol a szárnnyuk megnőtt. Meleg az és puha is, bár kietlennek gondolná a közömbös szemlélő. Ma sem érzem én magam otthon sehohy a világon, csak ennél a füstös ócska asztalnál,

a Pesti Hirlapnál. Aldja meg az Isten, ezt az öreg asztalt!

Ime, ez annak hü históriája, hogy műkritikák helyett a karcolatírásba bonyolódtam. Pedig egy hajszál hiba volt már, hogy nem lettem tudóssá Hogarth-képek révén.

No de nem panaszkodom; így is elég jól ütött ki. A t. Házról irt tudósítások gyorsan tették ismertté a nevemet.

Ha ugyan azok tették: mert furcsa a közönség. Engedjék meg, hogy elpanaszoljam. .

Nemrég vidéken bemutatnak egy tanárnak.

— Igen, igen, — mondja tünődve — emlékszem, olvastam már a nevét... olvastam, igen, igen. . . Hol is csak? Hol is csak? . . .

Türelmetlenül mohón keresték emlékei közt, egy párszor megütögetve tenyerével a homlokát, mintha mondaná: „Édes eszem, ne kötekedj.“

Végre vidáman kurjantott.

— Aha, emlékszem már, hol olvastam a nevét.

— Ugyan hol?

— A „Függetlenség“-ben volt, hogy egy forrintot tetszett adni a Göczl kardjára.

Én bizony nem emlékeztem már rá. De az sohase megy ki többé az eszemből, hogy voltaképen mennyit ér nekünk az a titulus: „i s m e r t n e v ű i r ó n k.“

HIRHARANG.

* **Tisztelgések.** A vármegye újonnan megalakított tisztikara f. hó 16-án a közgyűlés után testületileg tisztelgett a főispánnál és alispánnál; a központi aljegyzői kar pedig még külön a vármegye főjegyzőjénél, mint közvetlen főnökénél. Ugy a főispán mint alispán meleghangú beszédet tartott a tisztelő tisztikarhoz, hangoztatva a munkát.

* **Kinevezés.** Dr. Gedeon László nagybecskereki kir. törvényszéki bíró kinevezett királyi ügyészé Temesvárra. Városunk társadalmában e közszeregetnek örvendő kiváló szakértő távoztát felett érzett sajnálatunkat csak is az előléptetés öröme képes némileg csökkenteni. Kívánjuk e kiváló tehetségű férfinak, hogy új állásában idegen helyen is oly őszinte igaz barátokat szerezzen, mint a minők a becskerekiek voltak, s töle bucsuzásunkor csak azt kérjük, hogy emlékezzen meg olykor mi reánk is, kik őt olyan nagyon szerettük. — A nbecskereki kir. törvényszékhez bíróvá kinevezett Dr. Végli Imre tkánizsai aljárásbíró.

* **Református isteni tisztelet** tartatik. Karácsony első napján d. e. 10 óraker a paplakban. Karácsony másodnapján d. e. 10 $\frac{1}{2}$ óraker az ev. templomban. Ezenkívül minden vasárnap és ünnepnapon d. e. 9—10-ig gyermek isteni tisztelet tartatik a községi népiskolában és d. u. 3—4-ig biblia olvasás tartatik a paplakban a bibliát olvasni kedvelőkkel.

* **Nyilvános köszönet.** Folyó hó 16-án az „Iskola-gyermekbarát-segélyező egyesület“ javára táncmulatsággal egybekötött „Műkedvelői előadás“ tartott, mely alkalommal az egyesület nemes céljait tekintve, a következő felülvizetéseket történtek: Gr. Csekonics 14. özv. Boborné 11, Andrassy M. 4, Lászlóffy Simon 4, Rónay Jenő 3, Krsztits J. 3, Báró Nikolics 2, Gr. Karácsonyi A. 2, N. 2, Karácsonyi L. 2, Várady Mihály 2, Botka B. 2 ft 40 kr., Mencer Lipót 2, Rónay Ernő 1, Rónay Aladár 1, Gr. Bethlen 1, Poroszkay B. 1, Farkas J. 1, Bajzath 1, Br. Duka 1, Dr. Stassik 1 ft, Váry M. 60, Kovács S. 50, Trifunác M. 50, Wiesinger J. 50, Herald L. 50, Kadelsburger L. 50, Reiner J. 50 kr. Az „iskola-gyermekbarát segélyező egyesület“ részéről a fent említett nemes szívű adakozók fogadják az egyesület legmélyebb köszönetét. Hogy az egyesület részére rendezett ezen előadás sikerült, a legnagyobb elismerés illeti Dienstl Emília és Lászlóffy Sarolta köz. tanítóneket, kik fáradhatlan szorgalommal teljesítvük a magukra vállalt nagyon is farszító rendezést. (Megmutatták azonban, hogy jobb kezekbe nem is adható volt.) Az eredmény oroszlan része közreműködők nélkül nem volna az övék, miért is köszönetet szavaz az egyesület mind azoknak, kik a rendezők által felkérték. Köszönetet szavaz a közreműködött Zsiros M. urhölgynek, Lászlóffy E. és Marsca, Mazur Vidor kisasszonyoknak. Zsiros Lajos és Imre, Szilágyi A., Wilshgő R., Mangold H., Baaden K., Dr. Brájjer L. és Dold Ist. uraknak. Végül köszönetet mond az egyesület mind azon szülőknek, kik gyermekeiket ezen előadásra közreműködni megengedték.

A z e l n ö k s é g .

* **Szintársulat Becskerekén.** Jeszenszky Dezső szinigazgató, megyénk szülöttje kitünően szervezett szintársulata 1890. évi január hó 1-én kezdte meg előadásait a becskereki színházban. A társulat tagjainak előttünk fekvő névjegyzéke arról győz meg bennünket, hogy ez valóban kitünően szervezett szintársulat, mert tagjai közt ott olvassuk a vidéki színeszet legjobb nevű tagjait. A társulat 33 tagból áll és van 8 tagból álló saját zenekara. Előadják a legújabb operettek, szinműveket, vigjátékokat, a világirodalom gyöngyeit képező drámákat. Ugy városunk, mint a vidék közönségének

a legmelegebben ajánlhatjuk e kitünően szervezett szintársulatot. Bérletet egyelőre csak 12 előadásra nyit az igazgató, hogy alkalmá legyen a közönségnek meggyőződni arról, hogy társasága a legkitünőbb erőkből áll. E 12 előadásra a bérletek a következők: Földszinti és első emeleti páholy 40 frt, II. emeleti páholy 30 frt, Tamlásszék 10 frt, Zártszék 8 frt. A bérletek eszközölésével a már városunkban tartózkodó Veszprémi Jenő, társulati rendező van megbízva.

* **A honvédség köréből.** A király Graef Ede lovassági tábornokot saját kérésére 1890. jan. 1-től nyugalomba helyezte és ez alkalomból 55 évi kiváló szolgálataért a Lipót-rend nagykeresztjével tüntette ki. József főherceghez, mint a honvédség főparancsnokához, Forinyák Gyula altábornagy, a negyedik honvédkerület parancsnoka nevezetett ki. Pozsonyban helyét, mint a honvédkerület parancsnokát, Sz. Fehérvárról Jelentsik Vincze altábornagy, eddig az V-ik kerület parancsnoka foglalta el; ennek helyére pedig Székes-Fehérvárra Kovács György altábornagy ment, eddig Kolozsvárt a VI. honvédk. parancsnoka; továbbá Kolozsvárt az ottani honvédkerület parancsnoka a 4. honvédyalodandár parancsnoka Hild Gyula vezérőrnagy lett Lugosról. Athelyeztetett továbbá Buljovszky Karoly vezérőrnagy, egyidejűleg felmentve a honvédőrvényszék elnökségétől, a 77. honvédyalodandár parancsnokává Kassára és helyébe Budapestre a 79-ik honvédyalodandár parancsnokává az eddigi kassai honvéddandárparancsnok Becker Fedor vezérőrnagy. A honvédőrvényszék elnökévé végre ki-nevezetett: a nyugdíjban továbbra is megmaradó Lukinác Ede altábornagy.

* **Az özvegy német császárné kalandja.** Frigyes császár özvegye Nápolyban való legutóbbi tartózkodása alkalmával leányával bement egy ékszerész boltjába és ott egy ezüst serleget akart választani. Mialatt az ékszerésszel beszélte, a főhercegné az üzvegyszerényben kiállított ékszereket nézegették. Erre az üzlet tulajdonosa nyugtalanodni kezdett gyanus szemekkel kísérte a hölgyek mozdulatait, a kiket nem ismert. Mikor pedig végre a császárné azt kívánta, hogy az ékszerész mérje meg az egyik serleg súlyát, a boltos azt hitte, hogy ez csak ürügy, a melylyel figyel et el akarják vonni a fiatal hölgyekről, és olyan udvariatlan választ adott a császárnénak, hogy ez leányával együtt azonnal távozzon a boltból. Csak később tudta meg az ékszerész, hogy kikkel gorombáskodott, de már akkor hiába tépte a haját.

* **A mentők kalandja.** Borzasztó eset történt a mult éjjel a főváros határában. Éjfél tájban a mentők arról értesítettek, hogy a városliget mögött levő régi temető mellett egy fa alatt a hóban fekszik egy 30 évesnek látszó férfi, a ki még valószerűen él, ámbár nyakán egy szorosan burkolt szijdarab van. A mentőtársaság két tagja azonnal kocsiába ült, s a helyszínére ment. A fa alatt csakugyan ott feküdt a félholt ember. A mentők mindent megtettek megmentésére, s nemsokára sikerült nekik az ajultat magához téríteni. A boldogtalant, aki mindenfélet dadogott, beletették a mentőkocsiba s elindultak a Rókus-kórház felé. A beteg mindjobban visszanyerte erjét s végre föluggrott s megrohanta az egyik orvost, a kinek a másik segélyére ment. De még ketten is alig bírtak a dühöngő örüttel; a boldogtalan mind a két orvost összeharapta. — Végre megfékeztek, aztán internálták a Rókus-kórházba, a hol kitünt, hogy a boldogtalan öngyilkosjelölt (mert hogy az volt, bizonyította a temető mellett a fán maradt nadrágszijdarab, mely összeillett azzal a darabbal, melyet az illető nyakán találtak.) Sullá János, a Rókus-kórház megfigyelő osztályának egyik ápolója volt. A szegény örült állapotú gyilkos.

* **Új zenemű!** Táborzsky Nándor nemzeti zeneműkereskedésében Budapestben, váci utca 30. szám, megjelent: „Legújabb Budapesti dalok és népdalok“ melyek a nép-színházban a legkedveltebb népszínművekben énekelhetnek. Énekhangra zongorakísérettel alkalmazta Abrányi Kornél. Számonként ára 50 kr. 11-ik szám: A faluban legárvább én vagyok. 12. szám: Zöldre van a rácsos kapun festve. 13. szám: Kéket nyílik a nefelejts nem sárgát. 14. sz. Sejt! haj! göndör a babám. 15. sz. Erdők, mezők. E dalok akként vannak zongorára alkalmazva, hogy azokat én k nélkül is el lehet játszani, miután a dallamhangok a zongoraszóben is befigyeltetnek.

* **A Pesti Hirlap,** melynek egyik szerkesztőjétől, Mikszáth Kálmán orsz. képviselőtől, mai számunk tárczát közöl, a jövő évvel immár 12-ik évfolyamába lép s ma kétségbevonhatatlanul legnépszerűbb s legjelentősebb lapja Magyarországnak. A lap irányja szabadelvű és demokratikus; vezérezik: tárcza- és karcolatírói s rendez rovatvezetői a legjobb nevű publicisták, szépirodalmi és hirlapírók; e tekintetben elég a munkatársak közül megemlíteni Pulszky Ferencz, Schwarcz Gyula, Eötvös Károly, Törs Kálmán, Mikszáth Kálmán, dr. Kenedi Géza, Borostyáni Nándor, Sebök Zsigmond, Szécsi Ferencz, Szomaházy István, Sziklay János, Bárony István, Iványi Odón, Királyi Emil, Antalik Károly, Luby Sándor, Schmittely József, Somogyi Ede, Várkonyi Dezső stb. neveit. A Pesti Hirlap távirati, törvénykezési, napi híres szerkesztői üzenet-rovatjai legzavargabbak a napilapokéi közt; azonkívül

